

en	el
<p>Council Framework Decision 2004/757/JHA of 25 October 2004 laying down minimum provisions on the constituent elements of criminal acts and penalties in the field of illicit drug trafficking</p> <p>THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,</p> <p>Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 31(e) and Article 34(2)(b) thereof,</p> <p>Having regard to the proposal from the Commission [1],</p> <p>Having regard to the opinion of the European Parliament [2],</p> <p>Whereas:</p> <p>(1) Illicit drug trafficking poses a threat to health, safety and the quality of life of citizens of the European Union, and to the legal economy, stability and security of the Member States.</p> <p>(2) The need for legislative action to tackle illicit drug trafficking has been recognised in particular in the Action Plan of the Council and the Commission on how best to implement the provisions of the Amsterdam Treaty on an area of freedom, security and justice [3], adopted by the Justice and Home Affairs Council in Vienna on 3 December 1998, the conclusions of the Tampere European Council of 15 and 16 October 1999, in particular point 48 thereof, the European Union's Drugs Strategy (2000-2004) endorsed by the Helsinki European Council from 10 to 12 December 1999 and the European Union's Action Plan on Drugs (2000-2004) endorsed by the European Council in Santa Maria da Feira on 19 and 20 June 2000.</p> <p>(3) It is necessary to adopt minimum rules relating to the constituent elements of the offences of illicit trafficking in drugs and precursors which will allow a common approach at European Union level to the fight against such trafficking.</p> <p>(4) By virtue of the principle of subsidiarity,</p>	<p>Απόφαση-πλαίσιο 2004/757/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2004 για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών</p> <p>ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,</p> <p>Λαμβάνοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 στοιχείο ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β), την πρόταση της Επιτροπής [1],</p> <p>τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],</p> <p>Εκτιμώντας τα ακόλουθα:</p> <p>(1) Η παράνομη διακίνηση ναρκωτικών συνιστά απειλή για την υγεία, την ασφάλεια και την ποιότητα της ζωής των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και για τη νόμιμη οικονομία, τη σταθερότητα και την ασφάλεια των κρατών μελών.</p> <p>(2) Η ανάγκη λήψης νομοθετικών μέτρων στον τομέα της καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών αναγνωρίστηκε, ιδίως, στο πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης [3] που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της Βιέννης στις 3 Δεκεμβρίου 1998, στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, και ιδίως το σημείο 48, στη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά των ναρκωτικών (2000-2004) που προσυπεγράφη κατά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ελσίνκι από τις 10 έως τις 12 Δεκεμβρίου 1999 και στο σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση των ναρκωτικών (2000-2004) που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Santa Maria da Feira στις 19 και 20 Ιουνίου 2000.</p> <p>(3) Είναι αναγκαία η θέσπιση ελάχιστων κανόνων όσον αφορά τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των αδικημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών, που να επιτρέπουν μια κοινή προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης για την καταπολέμηση της εν λόγω παράνομης διακίνησης.</p> <p>(4) Δυνάμει της αρχής της επικουρικότητας, η</p>

<p>European Union action should focus on the most serious types of drug offence. The exclusion of certain types of behaviour as regards personal consumption from the scope of this Framework Decision does not constitute a Council guideline on how Member States should deal with these other cases in their national legislation.</p>	<p>δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εστιαστεί στα σοβαρότερα είδη αδικημάτων σχετικά με τα ναρκωτικά. Ο αποκλεισμός ορισμένων ειδών συμπεριφοράς όσον αφορά την προσωπική κατανάλωση από το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαίσιου δεν αποτελεί κατευθυντήρια γραμμή του Συμβουλίου σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζονται τα κράτη μέλη αυτές ή άλλες υποθέσεις στην εθνική τους νομοθεσία.</p>
<p>(5) Penalties provided for by the Member States should be effective, proportionate and dissuasive, and include custodial sentences. To determine the level of penalties, factual elements such as the quantities and the type of drugs trafficked, and whether the offence was committed within the framework of a criminal organisation, should be taken into account.</p>	<p>(5) Οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα κράτη μέλη πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές, και να περιλαμβάνουν ποινές στερητικές της ελευθερίας. Για την εκτίμηση του επιπέδου των ποινών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πραγματικά στοιχεία, όπως οι ποσότητες και η φύση των ναρκωτικών που διακινούνται, καθώς και το κατά πόσον το αδίκημα διεπράχθη στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης.</p>
<p>(6) Member States should be allowed to make provision for reducing the penalties when the offender has supplied the competent authorities with valuable information.</p>	<p>(6) Θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στα κράτη μέλη να προβλέπουν ελαττωμένες κυρώσεις, εφόσον ο δράστης του αδικήματος παρέσχε στις αρμόδιες αρχές πολύτιμες πληροφορίες.</p>
<p>(7) It is necessary to take measures to enable the confiscation of the proceeds of the offences referred to in this Framework Decision.</p>	<p>(7) Είναι ανάγκη να ληφθούν μέτρα που καθιστούν δυνατή τη δήμευση του προϊόντος των αξιόποινων πράξεων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.</p>
<p>(8) Measures should be taken to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences referred to by this Framework Decision which are committed for their benefit.</p>	<p>(8) Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα που να διασφαλίζουν ότι μπορεί να καταλογίζεται ευθύνη στα νομικά πρόσωπα για τα ποινικά αδικήματα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και τα οποία τελούνται για λογαριασμό τους.</p>
<p>(9) The effectiveness of the efforts made to tackle illicit drug trafficking depends essentially on the harmonisation of the national measures implementing this Framework Decision,</p>	<p>(9) Η αποτελεσματικότητα των προσπαθειών για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών εξαρτάται κυρίως από την εναρμόνιση των εθνικών μέτρων εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαίσιο,</p>
<p>HAS DECIDED AS FOLLOWS:</p>	<p>ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:</p>
<p>Article 1</p>	<p>Άρθρο 1</p>
<p>Definitions</p>	<p>Ορισμοί</p>
<p>For the purposes of this Framework Decision:</p>	<p>Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, νοούνται ως:</p>
<p>1. "drugs": shall mean any of the substances covered by the following United Nations Conventions:</p>	<p>α) ενιαία σύμβαση περί ναρκωτικών, του 1961 (όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο του 1972)·</p>
<p>(a) the 1961 Single Convention on Narcotic Drugs (as amended by the 1972 Protocol);</p>	<p>β) σύμβαση της Βιέννης σχετικά με τις ψυχοτρόπους ουσίες του 1971. Επίσης περιλαμβάνονται οι ουσίες που έχουν τεθεί υπό έλεγχο στο πλαίσιο της κοινής δράσης 97/396/ΔΕΥ της 16ης Ιουνίου 1997, η οποία αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, την αξιολόγηση των κινδύνων και τον έλεγχο των νέων συνθετικών ναρκωτικών [4]·</p>
<p>(b) the 1971 Vienna Convention on Psychotropic Substances. It shall also include the substances subject to controls under Joint Action 97/396/JHA of 16 June 1997 concerning the information exchange risk assessment and the control of new</p>	<p>2) "πρόδρομες ουσίες" κάθε ουσία διαβαθμισμένη βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας για την υλοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 12 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και</p>

synthetic drugs [4];

2. "precursors": shall mean any substance scheduled in the Community legislation giving effect to the obligations deriving from Article 12 of the United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 20 December 1988;

3. "legal person": shall mean any legal entity having such status under the applicable national law, except for States or other public bodies acting in the exercise of their sovereign rights and for public international organisations.

Article 2

Crimes linked to trafficking in drugs and precursors

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the following intentional conduct when committed without right is punishable:

(a) the production, manufacture, extraction, preparation, offering, offering for sale, distribution, sale, delivery on any terms whatsoever, brokerage, dispatch, dispatch in transit, transport, importation or exportation of drugs;

(b) the cultivation of opium poppy, coca bush or cannabis plant;

(c) the possession or purchase of drugs with a view to conducting one of the activities listed in (a);

(d) the manufacture, transport or distribution of precursors, knowing that they are to be used in or for the illicit production or manufacture of drugs.

2. The conduct described in paragraph 1 shall not be included in the scope of this Framework Decision when it is committed by its perpetrators exclusively for their own personal consumption as defined by national law.

Article 3

ψυχοτρόπων ουσιών, της 20ής Δεκεμβρίου 1988· 3) "νομικό πρόσωπο" κάθε οντότητα που έχει την ιδιότητα αυτή δυνάμει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, εξαιρουμένων των κρατών ή άλλων δημόσιων φορέων όταν ασκούν δημόσια εξουσία και των δημόσιων διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 2

Εγκλήματα που συνδέονται με τη διακίνηση ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να τιμωρούνται ποινικώς οι ακόλουθες εκ προθέσεως τελεσθείσες πράξεις, όταν τελούνται χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα:

α) η παραγωγή, η κατασκευή, η εκχύλιση, η παρασκευή, η προσφορά, η διάθεση προς πώληση, η διανομή, η πώληση, η παράδοση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, η μεσιτεία, η αποστολή, η διαμετακόμιση, η μεταφορά, η εισαγωγή ή η εξαγωγή ναρκωτικών·

β) η καλλιέργεια της μήκωνος της υπνοφόρου, της κόκας ή της ινδικής καννάβευς·

γ) η κατοχή ή η αγορά ναρκωτικών που αποβλέπει στην τέλεση μιας εκ των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

δ) η κατασκευή, η μεταφορά, η διανομή πρόδρομων ουσιών, εφόσον ο δράστης γνωρίζει ότι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν κατά ή με σκοπό την παράνομη παραγωγή ή κατασκευή ναρκωτικών.

2. Οι πράξεις που περιγράφονται στην παράγραφο 1 δεν περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαίσιου όταν τελούνται από τους δράστες με αποκλειστικό σκοπό την προσωπική τους κατανάλωση, όπως την ορίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 3

Ηθική αυτοουργία, συνεργία και απόπειρα

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να χαρακτηρίζεται έγκλημα η ηθική αυτοουργία ή η συνεργία στη διάπραξη ενός εγκλήματος που αναφέρεται στο άρθρο 2, καθώς

<p>Incitement, aiding and abetting and attempt</p> <p>1. Each Member State shall take the necessary measures to make incitement to commit, aiding and abetting or attempting one of the offences referred to in Article 2 a criminal offence.</p> <p>2. A Member State may exempt from criminal liability the attempt to offer or prepare drugs referred to in Article 2(1)(a) and the attempt to possess drugs referred to in Article 2(1)(c).</p> <p>Article 4</p>	<p>και η απόπειρα διάπραξης του.</p> <p>2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να μη χαρακτηρίσει αξιόποινη την απόπειρα προσφοράς ή παρασκευής ναρκωτικών που αναφέρει το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α), όπως και την απόπειρα κατοχής ναρκωτικών που αναφέρει το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ).</p> <p>Άρθρο 4</p>
<p>Penalties</p> <p>1. Each Member State shall take the measures necessary to ensure that the offences defined in Articles 2 and 3 are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties.</p> <p>Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the offences referred to in Article 2 are punishable by criminal penalties of a maximum of at least between one and three years of imprisonment.</p> <p>2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the offences referred to in Article 2(1)(a), (b) and (c) are punishable by criminal penalties of a maximum of at least between 5 and 10 years of imprisonment in each of the following circumstances:</p> <p>(a) the offence involves large quantities of drugs;</p> <p>(b) the offence either involves those drugs which cause the most harm to health, or has resulted in significant damage to the health of a number of persons.</p>	<p>Κυρώσεις</p> <p>1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 να επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ ενός και τριών ετών τουλάχιστον.</p> <p>2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας μεταξύ πέντε και δέκα ετών τουλάχιστον σε καθεμία από τις ακόλουθες περιστάσεις:</p> <p>α) όταν το έγκλημα αφορά μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών·</p> <p>β) όταν το έγκλημα είτε αφορά ναρκωτικά τα οποία βλάπτουν τα μέγιστα την υγεία, είτε προκάλεσε σημαντικές βλάβες στην υγεία πολλών προσώπων.</p> <p>3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή δέκα ετών τουλάχιστον όταν το έγκλημα διαπράττεται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με το αξιόποινο της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης [5].</p> <p>4. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ) να επισύρουν μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή πέντε έως δέκα ετών τουλάχιστον όταν διαπράττονται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, και οι πρόδρομες ουσίες υπάρχει πρόθεση να χρησιμοποιηθούν κατά την (ή</p>

3. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the offences referred to in paragraph 2 are punishable by criminal penalties of a maximum of at least 10 years of deprivation of liberty, where the offence was committed within the framework of a criminal organisation as defined in Joint Action 98/733/JHA of 21 December 1998 on making it a criminal offence to participate in a criminal organisation in the Member States of the European Union [5].

4. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the offences referred to in Article 2(1)(d) are punishable by criminal penalties of a maximum of at least between 5 and 10 years of deprivation of liberty, where the offence was committed within the framework of a criminal organisation as defined in Joint Action 98/733/JHA and the precursors are intended to be used in or for the production or manufacture of drugs under the circumstances referred to in paragraphs 2(a) or (b).

5. Without prejudice to the rights of victims and of other bona fide third parties, each Member State shall take the necessary measures to enable the confiscation of substances which are the object of offences referred to in Articles 2 and 3, instrumentalities used or intended to be used for these offences and proceeds from these offences or the confiscation of property the value of which corresponds to that of such proceeds, substances or instrumentalities.

The terms "confiscation", "instrumentalities", "proceeds" and "property" shall have the same meaning as in Article 1 of the 1990 Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime.

Article 5

Particular circumstances

Notwithstanding Article 4, each Member State may take the necessary measures to ensure that the penalties referred to in Article 4 may be reduced if the offender:

(a) renounces criminal activity relating to trafficking in drugs and precursors, and
(b) provides the administrative or judicial authorities with information which they would not otherwise have been able to obtain, helping them to:

(i) prevent or mitigate the effects of the offence,

για την) παραγωγή ναρκωτικών υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α) ή β).

5. Με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων των θυμάτων ή των καλόπιστων τρίτων, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα που καθιστούν δυνατή τη δήμευση των ουσιών οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για τα εγκλήματα αυτά και των προϊόντων που αποκτήθηκαν από τα εγκλήματα αυτά, ή τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων, η αξία των οποίων αντιστοιχεί στα εν λόγω προϊόντα, ουσίες ή μέσα.

Οι όροι "δήμευση", "μέσα", "προϊόντα" και "περιουσιακά στοιχεία" νοούνται κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης 1990 για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες.

Άρθρο 5

Ελαφρυντικές περιστάσεις

Παρά το άρθρο 4, κάθε κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι ποινές που αναφέρει το άρθρο 4 να είναι δυνατόν να μειώνονται όταν ο δράστης του εγκλήματος:
α) θέτει τέρμα στις εγκληματικές δραστηριότητές του στον τομέα της διακίνησης ναρκωτικών και πρόδρομων ουσιών και

β) παρέχει στις διοικητικές ή δικαστικές αρχές πληροφορίες, τις οποίες δεν θα μπορούσαν άλλως να αποκτήσουν και οι οποίες βοηθούν τις εν λόγω αρχές:

i) να αποτρέψουν ή να περιορίσουν τα αποτελέσματα του εγκλήματος·

ii) να εντοπίσουν ή να παραπέμψουν στη δικαιοσύνη τους λοιπούς δράστες του εγκλήματος·

iii) να ανεύρουν αποδεικτικά στοιχεία ή

<p>(ii) identify or bring to justice the other offenders, (iii) find evidence, or (iv) prevent further offences referred to in Articles 2 and 3. Article 6</p>	<p>iv) να αποτρέψουν την τέλεση άλλων εγκλημάτων προβλεπομένων στα άρθρα 2 και 3. Άρθρο 6 Ευθύνη νομικών προσώπων</p>
<p>Liability of legal persons</p> <p>1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that legal persons can be held liable for any of the criminal offences referred to in Articles 2 and 3 committed for their benefit by any person, acting either individually or as a member of an organ of the legal person in question, who has a leading position within the legal person, based on one of the following:</p> <p>(a) a power of representation of the legal person; (b) an authority to take decisions on behalf of the legal person; (c) an authority to exercise control within the legal person.</p>	<p>1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να μπορεί να καταλογισθεί ευθύνη στα νομικά πρόσωπα για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, εφόσον αυτά διαπράχθηκαν για λογαριασμό τους από πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και ασκεί διευθυντική εξουσία εντός αυτού, με βάση ένα από τα παρακάτω στοιχεία:</p> <p>α) εξουσία εκπροσωπήσεως του νομικού προσώπου· β) αρμοδιότητα λήψης αποφάσεων εξ ονόματος του νομικού προσώπου· γ) αρμοδιότητα άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.</p> <p>2. Πέραν των περιπτώσεων της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να είναι δυνατόν να καταλογισθεί ευθύνη στα νομικά πρόσωπα, εφόσον λόγω πλημμελούς εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους ενός από τα πρόσωπα που αναφέρει η παράγραφος 1 κατέστη δυνατή η διάπραξη ενός των εγκλημάτων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου, από πρόσωπο που υπόκειται στην εξουσία του.</p> <p>3. Η δύναμη των παραγράφων 1 και 2 ευθύνη του νομικού προσώπου δεν αποκλείει την ποινική δίωξη των φυσικών προσώπων που είναι δράστες, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί των εγκλημάτων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3.</p>
<p>2. Apart from the cases provided for in paragraph 1, each Member State shall take the necessary measures to ensure that legal persons can be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of any of the offences referred to in Articles 2 and 3 for the benefit of that legal person by a person under its authority.</p> <p>3. Liability of legal persons under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators or accessories in any of the offences referred to in Articles 2 and 3. Article 7</p>	<p>Άρθρο 7</p> <p>Κυρώσεις κατά των νομικών προσώπων</p> <p>1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα, στα οποία καταλογίζεται ευθύνη δύναμει του άρθρου 6 παράγραφος 1, να υπόκεινται σε κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, στις οποίες</p>

<p>Sanctions for legal persons</p> <p>1. Member States shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 6(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other sanctions, such as:</p> <p>(a) exclusion from entitlement to tax relief or other benefits or public aid;</p> <p>(b) temporary or permanent disqualification from the pursuit of commercial activities;</p> <p>(c) placing under judicial supervision;</p> <p>(d) a judicial winding-up order;</p> <p>(e) temporary or permanent closure of establishments used for committing the offence;</p> <p>(f) in accordance with Article 4(5), the confiscation of substances which are the object of offences referred to in Articles 2 and 3, instrumentalities used or intended to be used for these offences and proceeds from these offences or the confiscation of property the value of which corresponds to that of such proceeds, substances or instrumentalities.</p> <p>2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 6(2) is punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions or measures.</p> <p>Article 8</p>	<p>περιλαμβάνονται ποινικά ή μη πρόστιμα και ενδεχομένως άλλες κυρώσεις, ιδίως:</p> <p>α) αποκλεισμό από φορολογικά ή άλλα ευεργετήματα, ή κρατικές ενισχύσεις·</p> <p>β) προσωρινή ή οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας·</p> <p>γ) υπαγωγή σε δικαστική εποπτεία·</p> <p>δ) διάλυση με δικαστική απόφαση·</p> <p>ε) προσωρινή ή οριστική παύση λειτουργίας εγκαταστάσεων που χρησίμευσαν για τη διάπραξη του εγκλήματος·</p> <p>στ) σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 5, δήμευση των ουσιών οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3, των μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή επρόκειτο να χρησιμοποιηθούν για τα εγκλήματα αυτά και των προϊόντων που αποκτήθηκαν από τα εγκλήματα αυτά ή δήμευση περιουσιακών στοιχείων, η αξία των οποίων αντιστοιχεί στα εν λόγω προϊόντα, ουσίες ή μέσα.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα νομικά πρόσωπα στα οποία καταλογίζεται ευθύνη δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 2, να υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις και μέτρα.</p> <p>Άρθρο 8</p> <p>Δικαιοδοσία και άσκηση διώξεως</p> <p>1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να υπάγονται στη δικαιοδοσία του τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, εφόσον:</p> <p>α) το έγκλημα έχει τελεστεί, εν όλω ή εν μέρει, στο έδαφός του·</p> <p>β) ο δράστης του εγκλήματος είναι υπήκοός του ή</p> <p>γ) το έγκλημα έχει διαπραχθεί για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου στο έδαφός του.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν, ή</p>
<p>Jurisdiction and prosecution</p> <p>1. Each Member State shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences referred to in Articles 2 and 3 where:</p> <p>(a) the offence is committed in whole or in part within its territory;</p> <p>(b) the offender is one of its nationals; or</p>	<p>1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να υπάγονται στη δικαιοδοσία του τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, εφόσον:</p> <p>α) το έγκλημα έχει τελεστεί, εν όλω ή εν μέρει, στο έδαφός του·</p> <p>β) ο δράστης του εγκλήματος είναι υπήκοός του ή</p> <p>γ) το έγκλημα έχει διαπραχθεί για λογαριασμό νομικού προσώπου εγκατεστημένου στο έδαφός του.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουν, ή</p>

(c) the offence is committed for the benefit of a legal person established in the territory of that Member State.

2. A Member State may decide that it will not apply, or that it will apply only in specific cases or circumstances, the jurisdiction rules set out in paragraphs 1(b) and 1(c) where the offence is committed outside its territory.

3. A Member State which, under its laws, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over and to prosecute, where appropriate, an offence referred to in Articles 2 and 3 when it is committed by one of its own nationals outside its territory.

4. Member States shall inform the General Secretariat of the Council and the Commission when they decide to apply paragraph 2, where appropriate with an indication of the specific cases or circumstances in which the decision applies.

Article 9

Implementation and reports

1. Member States shall take the necessary measures to comply with the provisions of this Framework Decision by 12 May 2006.

2. By the deadline referred to in paragraph 1, Member States shall transmit to the General Secretariat of the Council and to the Commission the text of the provisions transposing into their national law the obligations imposed on them under this Framework Decision. The Commission shall, by 12 May 2009, submit a report to the

ότι θα εφαρμόζουν μόνον σε ειδικές περιπτώσεις ή υπό ειδικές συνθήκες, τους κανόνες δικαιοδοσίας της παραγράφου 1 στοιχεία β) και γ), όταν το έγκλημα διαπράττεται εκτός της επικράτειάς τους.

3. Τα κράτη μέλη τα οποία, βάσει της νομοθεσίας τους, δεν προβαίνουν σε έκδοση των υπηκόων τους, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους και να προβαίνουν, όπου είναι αναγκαίο, στη δίωξη των εγκλημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 όταν το έγκλημα διαπράττεται από υπήκοό τους εκτός της επικράτειάς τους.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη γενική γραμματεία του Συμβουλίου καθώς και την Επιτροπή όταν αποφασίζουν να εφαρμόσουν την παράγραφο 2, ενδεχομένως με μνεία των ειδικών περιπτώσεων ή συνθηκών στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση.

Άρθρο 9

Εφαρμογή και εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιου το αργότερο στις 12 Μαΐου 2006.

2. Εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρουν στην εθνική τους νομοθεσία τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο. Η Επιτροπή υποβάλει έως τις 12 Μαΐου 2009, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για τη λειτουργία της απόφασης-πλαίσιου, καθώς και για τις επιπτώσεις της στη δικαστική συνεργασία στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών. Μετά την έκθεση αυτή, το Συμβούλιο θα εξετάσει, το αργότερο μέσα σε 6 μήνες από την υποβολή της έκθεσης, αν τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 10

Εδαφική εφαρμογή

European Parliament and to the Council on the functioning of the implementation of the Framework Decision, including its effects on judicial cooperation in the field of illicit drug trafficking. Following this report, the Council shall assess, at the latest within six months after submission of the report, whether Member States have taken the necessary measures to comply with this Framework Decision.

Article 10

Territorial application

This Framework Decision shall apply to Gibraltar.

Article 11

Entry into force

This Framework Decision shall enter into force on the day following its publication in the Official Journal of the European Union.

Done at Luxembourg, 25 October 2004.

For the Council

The President

R. Verdonk

[1] OJ C 304 E, 30.10.2001, p. 172.

[2] Opinion of 9 March 2004 (not yet published in the Official Journal).

[3] OJ C 19, 23.1.1999, p. 1.

[4] OJ L 167, 25.6.1997, p. 1.

[5] OJ L 351, 29.12.1998, p. 1.

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 11

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λουξεμβούργο, 25 Οκτωβρίου 2004.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

R. Verdonk

[1] ΕΕ C 304 Ε της 30.10.2001, σ. 172.

[2] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 9 Μαρτίου 2004 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

[3] ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

[4] ΕΕ L 167 της 25.6.1997, σ. 1.

[5] ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

[Top](#)

[Managed by the Publications Office](#)